

Milan Rakovac

PATRIZIA VASCOTTO

Amazonke su bile legendarne bojevnice, vemo. S Pat sva bila desetletja tesna sodelavca in prijatelja, toda šele sedaj, ko je odšla in za njo zeva gluha tišina, dojemam, kako močna amazonka, kako nepopustljiva borka za še nedoseženo sožitje na teh naših mejah germanskega, romanskega in slovanskega univerzuma je bila. Dosledna bojevnica, a mila, srčna in prisrčna. Ko smo v Umagu in takoj zatem v Kopru na noge postavljali Forum Tomizza, je bilo jasno, da mora čezmejno intelektualno jedro imeti tudi tržaško krilo. Tipali smo z nekaj bojazni, kajti pred dvemi desetletji je v javnem in medijskem, še posebej pa v političnem Trstu še prevladoval zatohel, izključujoč duh s pridihom agresivnega revanšizma. A hkrati so začeli veti novi vetrovi, še najbolj z delovanjem družbenih in kulturnih pobud, kakršna je bila Skupine 85-Gruppo 85, ki jo je dolga leta vodila Partizia Vascotto. Mirotvorna amazonka elegantnega uma, profesorica, prevajalka, pesnica, aktivistka in povezovalka je bila Pat rešitev našega „tržaškega vprašanja“. Zavihala je rokave in pod njenim gibkim a odločnim vodstvom je tržaški del tomizzijanskega trojčka uspešno deloval. Poleg številnih prevodov slovenske in drugih literatur je svojo zavezanost tomizzijanskim idejam podkrepila z objavo publikacij „Itinerari Tomizziani a Trieste / Tomizzove poti po Trstu“ (2009.) in „La Trieste di Tomizza / Tomizza's Trieste“ (2013.) v soavtorstvu s Stello Rasman, uredila pa je tudi italijansko-slovensko-hrvaški zbornik prispevkov „Forum Tomizza: Trieste 2005-2007“.

Poliglotka po lastnem izboru in izobrazbi je v odrasli dobi diplomirala iz slovenščine, zavedajoč se, da je to enako avtentičen jezik njenega mesta. S svojo intelektualno poštenostjo in predanostjo je doprinesla, da je njen Trst po letih obotavljanja končno sprejel svojega velikega pisatelja Tomizzo. Kot je vsem nam z druge strani meje zaradi ljudi, kakršna je bila Patrizia, Trst postal veliko bližji in ljubši.

Patrizia je na svojih krhkih plečih, pa z velikim srcem, empatijo, potrpežljivostjo in širino pogumno nosila nov, drugačen in drugi Trst. Tisti in tak, ki se odpira in se radovedno ozira po svojih sosedih.

Njena smrt je neozdravljiva rana za Forum Tomizza. Njeno življenje in delo neizbrisljiv dokaz lepote, logike in smisla sožitja.

(Primorske novice)